

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	10
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	14
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	19
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	21
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	25
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	27

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 1/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji, gdy strona postępowania, będąca spółką kapitałową prawa niemieckiego, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika zgłasza roszczenie odszkodowawcze w walucie obcej jest dopuszczalne zasądzenie kwoty odszkodowania w takiej walucie, a w przypadku odpowiedzi negatywnej, czy sąd orzekający władny jest zasądzić kwotę odszkodowania w walucie polskiej, stosując przelicznik wynikający z kursów Narodowego Banku Polskiego?”

III CZP 2/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w oparciu o ustawę z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. Nr 50, poz. 459 ze zm.) możliwe jest dokonanie przeliczenia przedwojennego kapitału zakładowego spółki akcyjnej a jeśli tak, to według jakich zasad?

2. W wypadku udzielenia odpowiedzi negatywnej na pytanie z pkt 1 czy możliwe jest w oparciu o ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz. U. Nr 84, poz. 85 ze zm.) przeliczenie na nową jednostkę pieniężną kapitału zakładowego przedwojennych

spółek akcyjnych nadal funkcjonujących w rejestrze handlowym?”

III CZP 3/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy administracyjny tytuł wykonawczy wystawiony tylko przeciwko podatnikowi może być podstawą wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości stanowiącej przedmiot współwłasności łącznej podatnika i jego małżonka?”

III CZP 4/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od zażaleń składanych w postępowaniu w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności sądowemu tytułowi egzekucyjnemu pobiera się ułamkowy wpis stosunkowy, a jeżeli tak to jaka wartość ma być podstawą do jego obliczenia?”

III CZP 5/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ogół właścicieli, których wyodrębnione lokale wchodzą w skład określonej nieruchomości tworzy wspólnotę mieszkaniową w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.) w sytuacji, gdy na nieruchomości tej pozostaje niewyodrębniona część samodzielnych lokali mieszkalnych należących do gminy, której przysługuje prawo własności gruntu, zaś właścicielom lokali wyodrębnionych przysługują udziały we współużytkowaniu

wieczystym tego gruntu?”

III CZP 6/05

Wniosek rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 24 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 ze zm.) uprawnia sąd do przyznania prawa do lokalu socjalnego osobie samowolnie zajmującej lokal, wobec której został orzeczony nakaz jego opróżnienia, jeśli przyznanie takiego prawa byłoby w świetle zasad współżycia społecznego szczególnie uzasadnione?”

III CZP 7/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do osób trzecich, których praw nie narusza art. 182 ust. 1 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385 z późn. zm.) należą również osoby, które na podstawie pozwolenia na budowę wybudowały przed dniem 5 grudnia 1990 r. ze środków własnych garaż na gruncie stanowiącym własność Skarbu Państwa i które zgłosiły we właściwym czasie właściwemu organowi żądanie nabycia tego garażu na własność (art. 211 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 z późn. zm.)?”

III CZP 8/05

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dziesięcioletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 442 § 1 zdanie drugie k.c., zawsze powinien być liczony od dnia zdarzenia wyrządzającego szkodę, bez względu na datę powstania czy ujawnienia tej szkody?”

III CZP 9/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ważna jest umowa oddania w wieczyste użytkowanie nieruchomości oraz przeniesienia prawa własności jedynie części budynku i czy dopuszczalne jest w przypadku ważności tej umowy wpisanie w księdze wieczystej na rzecz nabywcy prawa wieczystego użytkowania oraz własności części budynku znajdującego się na tej nieruchomości, gdy pozostała część budynku znajduje się na sąsiedniej nieruchomości objętej odrębną księgą wieczystą i ujawniona jest w niej jako wieczysty użytkownik i właściciel pozostałej części budynku inna osoba niż nabywca?”

III CZP 10/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przejęcie przez organ założycielski, na podstawie art. 60 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. 1991 r. Nr 91, poz. 408 ze zm.), zobowiązań i należności samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej postawionego w stan likwidacji następuje z – określoną w rozporządzeniu lub uchwale o likwidacji – datą zaprzestania

udzielania przez ten zakład świadczeń zdrowotnych, czy też z datą zakończenia czynności likwidacyjnych?”

III CZP 11/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sprawa z powództwa przedsiębiorcy o wykonanie zobowiązania przeciwko publicznemu zakładowi opieki zdrowotnej jest sprawą gospodarczą w rozumieniu art. 479¹ § 1 k.p.c.?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 67/04 – z dnia 6 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

1. Istnienie prawomocnego wyroku nakazującego opróżnienie i opuszczenie lokalu, wydanego w okresie biegu terminu przewidzianego w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 ze zm.), uniemożliwia osobie zajmującej ten lokal bez tytułu prawnego, wstąpienie w stosunek najmu na podstawie wymienionego przepisu.

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 75/04 – z dnia 6 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

1. Roszczenie członka stowarzyszenia o ochronę jego członkostwa przed niezgodnym z prawem lub statutem wykreśleniem ze stowarzyszenia podlega rozpoznaniu na drodze sądowej.

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 76/04 – z dnia 6 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi:

„Czy w przypadku zastosowania przez strony umowy ubezpieczenia zaopatrzenia dzieci, dla określenia wysokości

świadczenia pieniężnego należnego uposażonemu, mechanizmów spełniających rolę umownych klauzul waloryzacyjnych, które jednak nie doprowadziły do zapewnienia ekwiwalentności świadczeń, przedmiotem waloryzacji sądowej dokonywanej na podstawie art. 358¹ § 3 k.c. powinna być nominalna suma ubezpieczenia czy też świadczenie pieniężne ustalone przez strony przy zastosowaniu tych mechanizmów?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 69/04 – z dnia 13 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

Jeżeli w prawomocnie zakończonym postępowaniu opiekuńczo-wychowawczym, w którym zastosowano wobec nieletniego środek wychowawczy w postaci upomnienia, sąd nie orzekł o przepadku na rzecz Skarbu Państwa środka odurzającego, postanowienie w tym przedmiocie może być wydane w postępowaniu określonym w art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (jedn. tekst: Dz. U. 2003 r. Nr 24, poz. 198). Postanowienie to podlega zaskarżeniu apelacją.

III CZP 70/04 – z dnia 13 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

Sąd rodzinny może na podstawie art. 100 k.k. w zw. z art. 14 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (jedn. tekst: Dz. U. 2002 r. Nr 11, poz. 109 ze zm.) orzec przepadek przedmiotów służących do popełnienia czynu karalnego przez nieletniego, w stosunku do którego nie wszczęto postępowania o ten czyn z powodu niecelowości orzekania środków wychowawczych.

III CZP 77/04 – z dnia 13 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy

Sąd drugiej instancji, który oddalił apelację, jest właściwy do
wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c.

III CZP 71/04 – z dnia 14 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

1. Wyrok zespołu arbitrów podpisany przez arbitrów w sposób
określony przepisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z
dnia 30 marca 2004 r. w sprawie regulaminu postępowania przy
rozpatrywaniu odwołań (Dz. U. Nr 56, poz. 547) spełnia wymagania
formalne.

2. Zamawiającemu przysługuje legitymacja do wniesienia
skargi do sądu na wyrok zespołu arbitrów.

III CZP 72/04 – z dnia 14 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa o ustalenie (art. 189
k.p.c.), że poprzednik prawny powoda, w związku z wojną
rozpoczętą we wrześniu 1939 r. pozostawił mienie na terenach nie
wchodzących w skład obecnego obszaru Państwa celem uzyskania
w drodze administracyjnej uprawnień majątkowych, przewidzianych
w art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o zaliczaniu na poczet
ceny sprzedaży albo opłat z tytułu użytkowania wieczystego
nieruchomości Skarbu Państwa, wartości nieruchomości
pozostawionych poza obecnymi granicami państwa polskiego (Dz.
U. z 2004 r. Nr 6, poz. 39)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 42/04 – z dnia 26 stycznia 2005 r. w składzie 7 sędziów
na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Ustanowiony w art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe stosuje się do roszczeń o odsetki za opóźnienie także wtedy, gdy roszczenie główne ulega przedawnieniu w terminie określonym w art. 554 k.c. Roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się jednak najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

III CZP 78/04 – z dnia 27 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

W wypadku stwierdzenia z urzędu okoliczności objętej art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177 ze zm.) zespół arbitrów unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia.

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2005 r. sprostowano w sentencji uchwały Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2004 r., III CZP 66/04, oczywistą niedokładność w ten sposób, że w wyrażeniu „art. 40a ust. 4” dodano „i 7”.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CK 568/03 – postanowienie z dnia 14 lipca 2004 r.

Wygaśnięcie hipoteki, o której mowa w art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116) następuje z chwilą ustanowienia w nieruchomości stanowiącej własność spółdzielni odrębnej własności choćby jednego lokalu na rzecz innej osoby.

V CK 84/04 – postanowienie z dnia 15 lipca 2004 r.

Pod rządami Prawa upadłościowego z 1934 r. w brzmieniu wynikającym z ustawy z dnia 31 lipca 1997 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe i niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 751) podstawą wykreślenia hipotek wygasłych w wyniku sprzedaży nieruchomości z wolnej ręki (art. 120 § 1 i 2) jest umowa sprzedaży w formie aktu notarialnego stwierdzająca zapłacenie całej ceny. Możliwość obciążenia majątku nabywcy hipoteką przymusową z tytułu jego osobistej odpowiedzialności za zaległości podatkowe upadłego nie ma wpływu na wygaśnięcie powyższych hipotek.

V CK 675/03 – wyrok z dnia 15 lipca 2004 r.

Przewidziana w art. 38 prawa prasowego (ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. – Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.) współodpowiedzialność wydawcy za treść ogłoszenia nie oznacza

jego odpowiedzialności za ogłoszeniodawcę; każdy z nich odpowiada za własne postępowanie, w granicach obowiązku staranności.

I CK 44/04 – wyrok z dnia 16 lipca 2004 r.

Samowolne zawładnięcie przez pracownika pojazdem będącym własnością pracodawcy, noszące cechy posiadania zależnego w rozumieniu art. 436 § 1 zd. 2 k.c., wyłącza odpowiedzialność posiadacza samoistnego (pracodawcy) za szkodę spowodowaną ruchem tego pojazdu (art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 k.c.).

V CK 21/04 – wyrok z dnia 21 lipca 2004 r.

Przepis art. 804 k.c. obejmuje dwie wyłączające się możliwości oznaczenia początkowej daty biegu terminu przedawnienia, co oznacza, że termin ten biegnie albo od dnia, kiedy spedytor naprawił szkodę dobrowolnie, albo od dnia, kiedy wytoczono przeciwko niemu powództwo.

III CK 296/03 – wyrok z dnia 28 lipca 2004 r.

Decyzja administracyjna, z której wynika, że majątek ziemski podlegał przepisowi art. 2 ust. 1 lit. e dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (jedn. tekst: Dz. U. 1945 r. Nr 3, poz. 13 ze zm.) wiąże sąd w postępowaniu cywilnym.

IV CK 609/03 – wyrok z dnia 25 sierpnia 2004 r.

Zmiana – w konkretnych okolicznościach – religii przez jednego z małżonków może być uznana za zawinioną przyczynę rozkładu pożycia małżeńskiego (art. 57 § 1 k.r.o.).

I CK 91/04 – wyrok z dnia 26 sierpnia 2004 r.

„Wykryciem” wady w rozumieniu art. 563 k.c. nie jest stwierdzenie przez kupującego okoliczności, które usprawiedliwiają przekonanie o możliwości skutecznego usunięcia wady w ramach gwarancji udzielonej kupującemu.

III CZ 64/04 – postanowienie z dnia 15 września 2004 r.

Przewidziane w art. 138 § 1 k.p.c. doręczenie zastępcze dopuszczalne jest także w przypadku ustanowienia osoby upoważnionej do odbioru pism sądowych.

III CK 366/03 – wyrok z dnia 15 września 2004 r.

Ustalenie wysokości wynagrodzenia przewidzianego w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. Nr 24, poz. 83 ze zm.) następuje według stanu z chwili zamknięcia rozprawy.

IV CK 712/03 – wyrok z dnia 16 września 2004 r.

Wykazanie nieważności lub unieważnienie umowy będącej źródłem zobowiązania wekslowego jest jednoznaczne ze stwierdzeniem nieistnienia tego zobowiązania.

V CK 60/04 – wyrok z dnia 17 września 2004 r.

W postępowaniu nakazowym sąd z urzędu uwzględnia formalną nieważność weksla.

V CK 100/04 – wyrok z dnia 17 września 2004 r.

Stwierdzenie nieważności orzeczenia przewidziane w art. 10

ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149 ze zm.) nie jest wymagane dla dochodzenia zwrotu mienia, którego przepadek lub konfiskatę orzeczono na rzecz Skarbu Państwa lub jego równowartości w sytuacji, w której osoba uprawniona do zwrotu została prawomocnie uniewinniona od zarzutu popełnienia w latach 1944-1956 przestępstwa związanego z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, a zajęte mienie nie zostało zwolnione z naruszeniem obowiązujących w tym czasie przepisów.

III CZP 25/04 – postanowienie 7 sędziów z dnia 22 września 2004 r.

Wystąpienie Rzecznika Ubezpieczonych na podstawie art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz o Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153 ze zm.) o podjęcie uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych budzących wątpliwości w praktyce zakładów ubezpieczeń, uzasadnia jej podjęcie przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 60 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2025 ze zm.), jeśli w wystąpieniu tym przedstawione zostało zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 1/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 15a ustawy z dnia 10 września 1999 r. Przepisy wprowadzające Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 931 z późn. zm.) dodany ustawą z dnia 19 marca 2004 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne (Dz. U. z 2004 r. Nr 68, poz. 622 ze zm.) przełamując zasadę stosowania ustawy względniejszej określonej w art. 2 § 2 k.k.s. stanowi *lex specialis* w odniesieniu do tego przepisu?”

I KZP 2/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy potwierdzenie nieprawdziwym podpisem przez uczestnika czynności procesowych nieprawdziwych danych do protokołu utrwalającego tę czynność procesową jest podrobieniem dokumentu w rozumieniu art. 270 § 1 k.k.

2. Czy wyczerpuje znamię „użycia za autentyczne” z art. 270 § 1 k.k. zachowanie podrabiającego dokument – polegające na potwierdzeniu nieprawdziwym podpisem nieprawdziwych danych złożonych do protokołu utrwalającego czynność procesową – jeżeli celem jego działania było użycie takiego dokumentu przez inną

osobę?”

I KZP 3/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy właściciel sklepu «prywatnego», bądź osoba przez niego w charakterze sprzedawcy w tym sklepie zatrudniona mogą być sprawcami wykroczenia z art. 135 k.w., a jeżeli tak, to czy odpowiedzialność z tego przepisu poniesie także osoba prowadząca w takim sklepie sprzedaż towarów sporadycznie i «grzecznościowo?»”

I KZP 4/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Jaki charakter – procesowy, czy materialny – ma przepis art. 45 § 3 k.k., a w konsekwencji – czy odnosi się do niego reguła z art. 4 § 1 k.k.?”

W zależności od odpowiedzi:

2. Czy domniemanie z art. 45 § 3 k.k. dotyczy tylko mienia przekazanego bezpośrednio pomiędzy sprawcą a podmiotem, w którego dyspozycji ostatecznie mienie pozostaje, czy też obejmuje również mienie przekazane temu podmiotowi przez inny podmiot, który uprzednio mienie to uzyskał od sprawcy, przy czym ten podmiot pośredniczący był zależny od sprawcy?”

I KZP 5/05

Pytanie prawne składu 1 sędziego Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu

Najwyższego:

„Czy stosownie do art. 542 § 1 i § 3 k.p.k. strony są uprawnione do składania wniosków o wznowienie postępowania z powodu ujawnienia jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k.?”

I KZP 6/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pod pojęciem „osoby wykonującej czynności wynikające z niniejszej ustawy” użytym w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. 1994 r. Nr 111, poz. 535 z późn. zm.) należy rozumieć również psychologa prowadzącego terapię rodzinną obejmującą rodzinę oskarżonego, a jeśli tak to czy informacje uzyskane w czasie takiej terapii objęte są zakazem dowodowym określonym w art. 52 cyt. ustawy psychiatrycznej?”

I KZP 7/05

Pytanie prawne składu 7 sędziów Sądu Najwyższego (w sprawie I KZP 32/04) przedstawione do rozpoznania przez pełen skład Izby Karnej Sądu Najwyższego:

„Czy pojęcie „popelnianie przestępstw”, o którym mowa w art. 258 § 1 Kodeksu karnego, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 17 października 1999 r. – art. 4 § 6 pkt 7 i art. 17 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 931) – obejmowało także popelnianie przestępstw skarbowych?”

I KZP 8/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koninie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

”Czy przepis art. 391 § 2 k.p.k. stanowi *lex specialis* do bezwzględnego zakazu dowodowego określonego w art. 186 § 1 k.p.k. w sytuacji gdy osoba występująca w postępowaniu sądowym w charakterze świadka, która w innej toczącej się sprawie występuje jako osoba oskarżona o współudział w przestępstwie objętym postępowaniem, skorzystała w terminie określonym w art. 186 § 1 k.p.k. z prawa odmowy zeznań na podstawie art. 182 § 3 k.p.k.?”

I KZP 9/05

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie sądu rejonowego o przekazaniu według właściwości rzeczowej sprawy przedstawionego do jego rozpoznania zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego jest orzeczeniem sądu odwoławczego w rozumieniu art. 426 § 1 i § 2 k.p.k., a jeżeli tak, to czy na takie postanowienie sądu rejonowego służy zażalenie do przełożonego sądu okręgowego?”

I KZP 10/05

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Brzegu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umieszczony w akcie oskarżenia wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych kar lub środków karnych, w przypadku

braków polegających na jego niewystarczającym sprecyzowaniu – poprzez nieumieszczenie we wniosku koniecznych elementów kar i środków karnych wynikających z prawa materialnego takich jak np. wskazanie rozmiaru obowiązku naprawienia szkody, podstawy prawnej jego orzeczenia, wskazanie podmiotu uprawnionego z tego tytułu, które to elementy wymagają dodatkowych uzgodnień z oskarżonym, podlega:

1. zwrotowi wraz z aktem oskarżenia, którego część stanowi, prokuraturze celem jego uzupełnienia w trybie art. 337 § 1 k.p.k.,

2. czy też cała sprawa podlega przekazaniu prokuraturze celem uzupełnienia postępowania przygotowawczego w trybie art. 345 § 1 k.p.k. w związku z koniecznością uzupełniającego przesłuchania oskarżonego i odebrania od niego zgody na te elementy wniosku z art. 335 § 1 k.p.k., które nie zostały umieszczone we wniosku, choć winny się w nim znaleźć?”

I KZP 11/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postanowieniu o ustaleniu wysokości kosztów procesu wydanym na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. dopuszczalne jest takie skorygowanie zasad rozłożenia kosztów ustalonych już prawomocnym orzeczeniem aby poszanowana była dyrektywa, w myśl której każdy kto przez swój czyn spowodował postępowanie karne zobowiązany był jedynie do ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem, które przez niego zostały spowodowane?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 28/04 – z dnia 20 stycznia 2005 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Termin do wniesienia środka zaskarżenia jest zachowany (art. 124 k.p.k.) także z chwilą potwierdzonego urzędowo przekazania – przed jego upływem – pisma procesowego przewoźnikowi poczty specjalnej określonego w § 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Obrony Narodowej z dnia 26 lutego 1999 r. w sprawie trybu i sposobu przyjmowania, przewożenia, wydawania i ochrony materiałów (Dz. U. Nr 18, poz. 168).

I KZP 29/04 – z dnia 20 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie

Na postanowienie sądu okręgowego w przedmiocie europejskiego nakazu aresztowania, wydane na podstawie art. 607a k.p.k., zażalenie nie przysługuje.

I KZP 30/04 – z dnia 20 stycznia 2005 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Kara pozbawienia wolności uznana za odbytą w rozumieniu art. 82 k.k. podlega zaliczeniu w całości – na podstawie art. 577 k.p.k. – na poczet kary tego rodzaju orzekanej w wyroku łącznym obejmującym skazanie na karę, z której wykonania skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony.

I KZP 31/04 – z dnia 20 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Szczecinku:

„1. Czy wskazana w art. 300 § 2 k.k. przesłanka zbycia przez dłużnika składników swojego majątku odnosi się również do majątku zajętego?

2. Jeżeli tak, to czy w takim wypadku sąd karny powinien badać wskazaną w art. 848 k.p.c. *in fine* przesłankę ochrony nabywcy działającego w dobrej wierze?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 32/04 – z dnia 20 stycznia 2005 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pojęcie „popelnianie przestępstw”, o którym mowa w art. 258 § 1 Kodeksu karnego, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 17 października 1999 r. – art. 4 § 6 pkt 7 i art. 17 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 931) – obejmowało także popelnianie przestępstw skarbowych?”

postanowiono na podstawie art. 61 § 2 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) przedstawić to zagadnienie prawne składowi Izby Karnej Sądu Najwyższego.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 51/04 – wyrok z dnia 28 października 2004 r.

W wypadku gdy jedynym dowodem, choćby nawet bezpośrednio obciążającym oskarżonego, są zeznania świadka rozpoznającego w nim sprawcę zarzucanego przestępstwa, a istnieje możliwość przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, stwarzającej realną szansę uzyskania wyniku umożliwiającego potwierdzenie lub zaprzeczenie wiarygodności dokonanego rozpoznania, to obowiązkiem sądu orzekającego, wynikającym z treści art. 366 § 2 i art. 167 k.p.k., konkretyzujących nadrzędny cel procesu karnego – zasadę prawdy materialnej – jest przeprowadzenie dowodu z tych opinii.

V KK 195/04 – postanowienie z dnia 23 listopada 2004 r.

1. Nadmierne obciążenie obowiązkami służbowymi sędziego (sędziów), uniemożliwiającymi rozpoznanie sprawy przed upływem terminu karalności jest „inną ważną przyczyną” (art. 351 § 1 zd. 2 k.p.k.), uzasadniająca odstępstwo od obowiązku zachowania kolejności w wyznaczaniu sędziego (sędziów) do orzekania w sprawie.

2. Obrza art. 351 § 1 k.p.k. nie może być uznana za bezwzględną przyczynę odwoławczą, lecz jedynie za uchybienie określone w art. 438 pkt 2 k.p.k., co w postępowaniu kasacyjnym wymaga ustalenia rażącego naruszenia prawa i możliwości wpływu tego naruszenia na treść orzeczenia.

3. Jeżeli do udziału w sprawie wyznaczony został konkretny sędzia, to wniosek o wyłączenie sędziego (sędziów) niewyznaczonego do udziału w tej sprawie, a nawet wszystkich pozostałych sędziów sądu właściwego, aktualizuje się i podlega rozpoznaniu w sposób przewidziany w art. 42 § 4 k.p.k. wtedy tylko, gdy wyznaczony sędzia został następnie wyłączony, a w jego miejsce wyznaczono sędziego objętego tym wnioskiem.

III KK 112/04 – postanowienie z dnia 2 grudnia 2004 r.

Przepis art. 60 § 3 k.k. nie ma zastosowania, jeżeli w toku postępowania oskarżony zmieni treść wyjaśnień w zakresie istotnych okoliczności popełnienia przestępstwa lub współdziałania w jego popełnieniu z innymi osobami.

III KK 97/04 – wyrok z dnia 3 grudnia 2004 r.

W wypadku stwierdzenia, że sprawca wyrabiał, przetwarzał, gromadził, posiadał, posługiwał się lub handlował przedmiotami wymienionymi przed spójnikiem „lub” użytym w treści art. 171 § 1 k.k., to ustalanie możliwości sprowadzenia „niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w wielkich rozmiarach” nie jest konieczne. Ustawodawca przyjął bowiem domniemanie, że przedmioty te są zawsze niebezpieczne z natury rzeczy, i w związku z tym nie uzależnił penalizacji zachowania sprawcy od tego, w jakich ilościach określoną substancję lub przyrząd sprawca wyrabiał, przetwarzał, gromadził, posiadał, posługiwał się lub nią handlował.

III KO 14/04 – postanowienie z dnia 7 grudnia 2004 r.

Stwierdzenie, że w związku z postępowaniem dopuszczono się

przestępstwa jest koniecznym, lecz niewystarczającym warunkiem wznowienia postępowania. Przyczyna wznowienia *propter falsa* zachodzi bowiem dopiero po ustaleniu przez sąd, że przestępstwo popełnione w związku z postępowaniem mogło mieć wpływ na treść orzeczenia. Ustalenie takie ma w wypadku przestępstwa fałszywego zeznania „uzasadnioną podstawę” (art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.), jeżeli w wyniku racjonalnej i wyczerpującej oceny wszystkich istotnych przesłanek, a zwłaszcza uwzględnienia znaczenia zeznania dla ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia, ujawnia się *in concreto* realna możliwość zmiany nie tylko stanu dowodowego sprawy, lecz także treści orzeczenia.

IV KK 126/04 – postanowienie z dnia 8 grudnia 2004 r.

Leśniczy Lasów Państwowych nie jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu art. 115 § 13 k.k.

V KK 282/04 – wyrok z dnia 8 grudnia 2004 r.

W art. 191 § 2 k.k. pojęcie „wierzytelności” występuje wyłącznie w opisie strony podmiotowej przestępstwa.

Dla rozpoznania strony podmiotowej przestępstwa określonego w art. 191 § 2 k.k. istotne jest czy sprawca wymuszający zwrot świadczenia działa w takim celu ze świadomością, że na podstawie obowiązującego prawa przysługuje mu (lub osobie, na rzecz której działa) wierzytelność, a więc że dłużnik jest zobowiązany do świadczenia.

SDI 62/04 – postanowienie z dnia 17 grudnia 2004 r.

Prerogatywy Sądu Najwyższego co do orzekania w przedmiocie zawieszenia w czynnościach, określone w art. 71 ust. 6

ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, ze zm.), odnosić należy jedynie do takiej konfiguracji procesowej, w której zawieszenie to związane jest z potrzebą dokonania oceny należytego zabezpieczenia toku postępowania, dotycząca deliktu dyscyplinarnego, co do którego sąd powołany jest do rozstrzygnięcia w postępowaniu kasacyjnym.

V KK 388/04 – postanowienie z dnia 4 stycznia 2005 r.

Opinia prywatna, czyli pisemne opracowanie zlecone przez innego uczestnika postępowania, a nie przez uprawniony organ procesowy, nie jest opinią w rozumieniu art. 193 k.p.k. w zw. z art. 200 § 1 k.p.k., i nie może stanowić dowodu w sprawie.

Opinia opracowana na zlecenie uczestnika postępowania, przedstawiona przez niego sądowi, stanowi jego oświadczenie zawierające informację o dowodzie złożoną na podstawie art. 453 § 2 k.p.k., podlegające ujawnieniu w trybie przewidzianym przez ten przepis.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II PZP 1/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie o sprostowanie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu druku ZUS RP-7?

2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy właściwy rzeczowo do rozpoznania tego rodzaju roszczenia jest sąd rejonowy czy sąd okręgowy?”

II PZP 2/05

Pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej oraz Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 12 października 1993 r. w sprawie zasad i warunków podnoszenia kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego dorosłych (Dz. U. z 1993 r. Nr 103, poz. 472) ma zastosowanie także do pracownika, który podjął naukę w szkole wyższej bez skierowania pracodawcy, w miejsce postanowień łączącej go z pracodawcą umowy (klausuli autonomicznej), przewidującej mniej korzystne – od przewidzianych

w powyższym przepisie – postanowienia odnoszące się do obowiązku zwrotu przez tego pracownika opłat za naukę poniesionych przez pracodawcę?”

II UZP 1/05

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy emeryt, który osiągnął wiek 65 lat (mężczyzna), uprawniony jednocześnie do renty z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego, a który osiąga przychód powodujący zawieszenie prawa do świadczeń lub zmniejszenie ich wysokości określony w ustawie o emeryturach i rentach z FUS, ma prawo do wypłaty świadczeń w zbiegu przewidzianym w przepisie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 z późn. zm.)?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 11/04 – z dnia 11 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie

Powołanie dokonane na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 114, poz. 493 ze zm.) stanowi podstawę nawiązania stosunku pracy w rozumieniu art. 68 k.p. z dyrektorami instytucji kultury.

III SPP 109/04 – z dnia 19 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu

Skarga strony na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy o roszczenia pracownika ze stosunku pracy bez nieuzasadnionej zwłoki jest wolna od opłaty stałej, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843).

III SPP 113/04 – z dnia 19 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Ustawę z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) stosuje się do

przewlekłości postępowania istniejącej w dniu wejścia jej w życie.

III SPP 115/04 – z dnia 19 stycznia 2005 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843) stosuje się do przewlekłości postępowania egzekucyjnego istniejącej w dniu wejścia w życie tej ustawy.